

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Reverendissimi Ac Eximii Sacrae Theologiae professoris Giulielmi Peraldi Episcopi Lugdunensis, ex sacro Ordine Prædicatorum, in Tomum primum, qui Svmma Virtvtvm appellatur, Prologvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](#)

REVERENDISSIMI AC

EXIMII SACRAE THEOLO-
giae professoris Gulielmi Peraldi Episcopi
Lugdunensis, ex sacro Ordine Prædica-
torum, in Tomum primum, qui
SUMMA VIRTUTVM
appellatur,
PROLOGVS.

Vm circa utilia studere debeamus,, exemplo Salo-
monis dicentis : Cogitaui in corde meo abstra-
here à vino carnem meam, ut animam meam trâ-
ferrem ad Sapientiâ, deuitare mque stultitiam , do-
nec vederem quid esset vtile filii hominum. Eccl.
2. Utilia etiam docere debeamus , exemplo Domini, dicentis
Esaie 48. Ego Dominus Deus tuus, docens te utilia. Virtutibus
verò nihil sit utilius in hac vita hominibus. Sapien. 8. Circa
virtutes specialiter versari debet studium & doctrina, præcipue
cùm sine studio & doctrina virtus vix vel nunquam haberi pos-
sit. Senec. Virtus sine studio sui esse non potest. Bernard. Pri-
mum opus virtutis est doceri. Virtus cum humilitate vult do-
ceri, cum labore queri, cum amore haberi: nec aliter vel doceri,
vel queri, vel haberi potest. Item Senec. Cito nequitia surripit:
difficile virtus inuenta est, ducem restoremque desiderat: sine
magistro virtua discuntur. Idem. Erubescimus discere bonam
mentem: & turpe est huius rei querere magistrum: desperan-
dum est posse casu tantum bonum nobis infere: præcipua
pars Philosophiae est, qua circa virtutes versatur, studiosis mi-
nimè negligenda. Vade Senec. dicit Philosophiam studium esse
Virtutis. Ideò ego minimus de ordine fratrum Prædicato-
rum desiderauit colligere aliqua, qua diffusè in scripturis inue-
niuntur de Virtutibus. Quod cùm dissuaderet mihi ingenij
paruitas , & materiæ difficultas (materias enim grandes inge-
nia parua non sustinent, ut ait Hieronymus) præualuit Superioris
authoritas , qui hoc onus mihi iniunxit : cui non ausus fui
contradicere, sciens quod omnis potestas à Deo est: & qui potest
statim

stati resistit, Dei ordinationi resistit. Rom. 13. Et in memoria habens illud verbum Salvatoris Luc. 10. Qui vos audit, me audit, verbum à ministro eius dictum habui, ac si de celo sonuisser. Fiduciam ergo habes in Deo quod vellet mihi ministrare quod per ministrum suum à me dignabatur exigere: cum tamen sciret me nisi ab ipso hæc habere non posse. Incallsum enim laboret in doctrina virtutum, qui aliunde eam sperandam putat, quam à Domino virtutum, ad gloriam Domini nostri Iesu Christi, qui est Virtus & Sapientia Dei Patris: ausus sum aggredi Tractatum Virtutum, ad utilitatem humilium. Superbi enim dimittendi sunt sibi: quia separatum est conuiuiū eorum. Osee 4. Dedignantur enim sedere ad communem mensam cum aliis, scripta communia contemnentes. Unde eo ipso quod aliqua scriptura humilibus publicatur, superbis absconditur. Facies enim eorum nimis inflata non sinit eos videre quæ ab aliis videntur. Matt. 11. Abscondisti hæc sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea parvulis. Superbi erubescunt aliquid dicere, ex quo semel dictum est: cum tamen dicat Senec. quod nunquam nimis dicitur quod satis non dicitur, quibusdam remedia demonstranda, quibusdam inculcanda sunt. Greg. Oportet sape reminisci quod modus cogit obliuisci. ¶ Superbi nolunt aliquid dicere, postquam bene illud sciunt: cum tamen Socrates inquirenti cuidam quomodo posset optimè dicere, dixit: Si nihil dixeris, nisi quod bene scieris. Augustin. in lib. de Utilitate credendi: Miseri homines quibus cognita vilescant, & nouitatibus gaudent: libentius discunt, quum norunt, cum cognitione sit finis discendi: malunt vesti, quam saturari, cum finis voluptatis sit nec esutire, nec sitire. ¶ Nec de solis scripturis sacris testimonia volui assumere in opere isto: sed etiam de scripturis Philosophorum, iuxta verbum Senec. In aliena castra transiens non tanquam trâsfuga, sed tanquam explorator. Nec hoc reprehensibiliter. Sicut enim dicit August. in lib. de Doctr. Christiana: Si Philosophi aliquæ fortè vera & fidei nostræ accommoda dixerunt, non solum formidanda non sunt, sed etiam ab eis tanquam ab iniustis possessoribus in usum nostrum vendicanda. Et Exo. Ægyptij ab Hebreis præcepto Domini speliantur. In principio vero operis, de Virtute in communia aliqua tangere volui. Secundo prosequemur de tribus virtutibus Thelogicis. Tertiò de quatuor Cardinalibus. Quartò de donis. Quintò de beatitudinibus.

P R O L O G I F I N I S.

P R I M A